

Χίου Μάρκος: «Εμείς οι Χιώτες είμαστε το ζωντανό καλώδιο που χρειάζεται η πατρίδα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Σε μία παρέμβαση με έντονο εθνικό και κοινωνικό περιεχόμενο, η οποία υπερέβη τα καθιερωμένα όρια του εκκλησιαστικού λόγου, ο Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος έθεσε ευθέως ενώπιον του εκπροσώπου της κυβέρνησης, Γενικού Γραμματέα Ναυτιλίας και Λιμένων Μανώλη Κουτουλάκη, το ζήτημα της επικείμενης τετράμηνης αναστολής λειτουργίας του αεροδρομίου «Όμηρος», απαιτώντας την άμεση ανάληψη κυβερνητικών πρωτοβουλιών, προκειμένου να αποτραπεί η συγκοινωνιακή απομόνωση της Χίου.

Η παρέμβασή του πραγματοποιήθηκε το πρωί της Τετάρτης 28 Οκτωβρίου 2026, κατά τη διάρκεια της επίσημης δοξολογίας για την εθνική επέτειο στον Ιερό

Μητροπολιτικό Ναό Χίου, μετατρέποντας την παρουσία του Γενικού Γραμματέα, σε ευκαιρία δημόσιας διατύπωσης συγκεκριμένων διεκδικήσεων, με επίκεντρο την καθημερινότητα των νησιωτών και την εθνική σημασία της διατήρησης απρόσκοπτης συγκοινωνιακής επικοινωνίας με την ηπειρωτική χώρα.

Ο Χιώτης Ιεράρχης, επικαλούμενος τόσο την ποιμαντική του ευθύνη όσο και τις επαφές που είχε τις προηγούμενες ημέρες με ναυτιλιακούς παράγοντες και Χιώτες στην Αθήνα, κατέθεσε τρεις συγκεκριμένες προτάσεις, ζητώντας από το Υπουργείο Ναυτιλίας να αναλάβει πρωτοβουλίες ακόμη και με έκτακτες, κατά παρέκκλιση διαδικασίες.

Παράλληλα, δεν έκρυψε τη δυσφορία του για τον περιορισμένο χρόνο προειδοποίησης που δόθηκε στους κατοίκους, επισημαίνοντας ότι η απόφαση για τη διακοπή της αεροπορικής εξυπηρέτησης όφειλε να είχε γνωστοποιηθεί ήδη από τον Ιούλιο, ώστε οι πολίτες να μπορέσουν να προγραμματίσουν εγκαίρως τις υποχρεώσεις τους.

Τρεις προτάσεις για να μην αποκοπεί η Χίος από την υπόλοιπη Ελλάδα

Ο Μητροπολίτης Μάρκος εστίασε ιδιαίτερα στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός εναλλακτικού συγκοινωνιακού σχεδιασμού, ο οποίος θα επιτρέπει στους κατοίκους να μετακινούνται χωρίς τις δυσανάλογες επιβαρύνσεις που συνεπάγεται η απώλεια της αεροπορικής σύνδεσης.

Η πρώτη πρόταση αφορά την αξιοποίηση του αεροδρομίου της Μυτιλήνης ως ενδιάμεσου κόμβου για τη σύνδεση της Χίου με την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Ο κ. Μάρκος εισηγήθηκε τη δημιουργία συνδυασμένης αεροπορικής και ακτοπλοϊκής σύνδεσης, με άμεση ανταπόκριση ταχύπλοου σκάφους μεταξύ των δύο νησιών, ώστε οι επιβάτες να μπορούν να συνεχίζουν το ταξίδι τους χωρίς πολύωρες καθυστερήσεις.

Η δεύτερη πρόταση αφορά τη διατήρηση καθημερινών ακτοπλοϊκών δρομολογίων προς το λιμάνι της Χίου, καθ' όλη τη διάρκεια αναστολής της λειτουργίας του αεροδρομίου. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην Τρίτη, επικαλούμενος την προβλεπόμενη μη λειτουργία του αεροδρομίου της Μυτιλήνης εκείνη την ημέρα.

Τρίτη διεκδίκηση αποτελεί η δρομολόγηση πρόσθετου πλοίου από τη Ραφήνα ή το Λαύριο προς το λιμάνι των Μεστών, προκειμένου να προσφέρεται μια συντομότερη εναλλακτική διαδρομή στους ταξιδιώτες που επιθυμούν να επισκεφθούν το νησί.

Απευθυνόμενος στον Μανώλη Κουτουλάκη, απέρριψε εκ των προτέρων το ενδεχόμενο να χρησιμοποιηθεί η έλλειψη χρόνου ως δικαιολογία για τη μη υλοποίηση των προτεινόμενων παρεμβάσεων. Όπως είπε, αν η Πολιτεία αξιώνει από τους κατοίκους να προσαρμοστούν μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα σε μία τόσο δραστική μεταβολή των συγκοινωνιακών δεδομένων, οφείλει, να επιδείξει αντίστοιχη ταχύτητα στην εξεύρεση λύσεων.

«Πρώτα με ενδιαφέρουν οι κάτοικοι, οι φοιτητές, οι στρατιωτικοί και οι ασθενείς»

Από τα πλέον χαρακτηριστικά σημεία της ομιλίας του υπήρξε η αναφορά στην κοινωνική διάσταση του προβλήματος, με τον Χιώτη Ιεράρχη να διαφοροποιείται από τη συζήτηση που επικεντρώνεται στις επιπτώσεις του αεροπορικού αποκλεισμού στον τουρισμό.

«Δεν είναι το πρώτο μέλημα του λαού μας ο τουρισμός. Υπάρχουν οι κάτοικοι του νησιού μας», ανέφερε, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στους φοιτητές που επιθυμούν να επιστρέψουν στις οικογένειές τους για τα Χριστούγεννα, στους σπουδαστές του Πανεπιστημίου Αιγαίου και της Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού Χίου, καθώς και στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων που υπηρετούν στο νησί.

Πάνω από όλα, ωστόσο, τοποθέτησε τις ανάγκες των ασθενών, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να μετακινούνται στην Αθήνα για την αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας.

«Εμείς είμαστε το ζωντανό καλώδιο»

Στο πλέον αιχμηρό τμήμα της παρέμβασής του, ο κ. Μάρκος συνέδεσε την ανάγκη συγκοινωνιακής θωράκισης της Χίου με τη γεωστρατηγική σημασία των ακριτικών νησιών και την υποχρέωση του κράτους να διατηρεί ζωντανές τις τοπικές κοινωνίες.

Επιστρατεύοντας έναν ιδιαίτερα συμβολικό παραλληλισμό με τα υποθαλάσσια καλώδια και τις ενεργειακές διασυνδέσεις, χαρακτήρισε τους κατοίκους της παραμεθορίου ως το πραγματικό, ζωντανό καλώδιο που συνδέει την εθνική

κυριαρχία με την ανθρώπινη παρουσία στα σύνορα.

«Εμείς είμαστε το καλώδιο το μεγάλο», σημείωσε, για να προσθέσει ότι οι άνθρωποι των ακριτικών νησιών αποτελούν το ζωντανό καλώδιο που χρειάζεται περισσότερο από οτιδήποτε άλλο η πατρίδα.

Δεν παρέλειψε, μάλιστα, να υπενθυμίσει την ιστορική παρουσία Χιωτών στα πολεμικά μέτωπα της Βορείου Ηπείρου, συνδέοντας τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου με τις σημερινές απαιτήσεις για ουσιαστική κρατική μέριμνα.

Ολοκληρώνοντας, ζήτησε από τον Γενικό Γραμματέα να μεταφέρει προσωπικά στον αρμόδιο Υπουργό τις προτάσεις και την αγωνία των κατοίκων, επιμένοντας ότι οι νησιώτες δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται ως εγκαταλελειμμένα παιδιά της ελληνικής Πολιτείας.

Ολόκληρη η ομιλία του Μητροπολίτη Χίου κ. Μάρκου

«Χαίρομαι για την σημερινή σας παρουσία εδώ. Πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για τα σύνορα της πατρίδος μας, που με την παρουσία αυτή επιβεβαιώνεται ο σύνδεσμος με την μητέρα πόλη, δηλαδή την πρωτεύουσα της πατρίδος μας. Το γεγονός αυτό, αλλά και η πατρική μου αγάπη, μου δίνει την ευκαιρία αλλά και το δικαίωμα να απευθυνθώ, διερμηνεύοντας την καρδιά του ποιμνίου μου, του λαού της Χίου, για ένα θέμα το οποίο κατά την ταπεινή μου γνώμη έχει για τον τόπο μας μέγιστη εθνική σημασία.

Εξ απήνης και ενός βραχέως χρονικού διαστήματος, επληροφορηθήκαμε την διακοπή της λειτουργίας του αεροδρομίου Όμηρος της Χίου, ενός αεροδρομίου που γίνονται μια σειρά εργασίες για τη βελτίωσή του, κάτι που αποτελεί εδώ και περισσότερο από τέσσερις δεκαετίες παγκιακό αίτημα. Και γνωρίζουμε ότι οι εργασίες απαιτούν και κάποιες τροποποιήσεις των δεδομένων.

Η ταπεινή μου γνώμη όμως είναι ότι η προειδοποίηση αυτή δεν θα έπρεπε να γίνει στο βραχύ χρονικό διάστημα που το πληροφορήθηκε ο χιώτικος λαός. Έπρεπε να είναι γνωστή στον χιώτικο λαό τουλάχιστον από τον Ιούλιο, για να μπορεί να προγραμματίσει τις αντίστοιχες υποχρεώσεις του για το διάστημα που το αεροδρόμιο δεν θα λειτουργεί.

Δεύτερον, σε συνεννόηση που είχα αυτές τις ημέρες, σε συνεργασία, σε συνομιλία με πολλούς συμπατριώτες μας και ναυτιλιακούς παράγοντες στην Αθήνα, θα ήθελα να καταθέσω μια σειρά από προτάσεις, τις οποίες και η ταπεινότητά μου ως

Χιώτης επίσκοπος και Χιώτης γέννημα θρέμμα υιοθέτησα.

Θα θέλαμε, πρώτον, να συνεχιστεί η κίνηση, η αεροπορική κίνηση Αθήνα-Χίος μέσω του αεροδρομίου της Μυτιλήνης. Τα αεροπλάνα από το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος ή το αεροδρόμιο Μακεδονία της Θεσσαλονίκης να προσγειώνονται στο αεροδρόμιο της Μυτιλήνης, με άμεση ανταπόκριση με ταχύπλοο σκάφος, το οποίο το Υπουργείο Ναυτιλίας οφείλει να φροντίσει να ρυθμίσει κατ' εξαίρεση και το έκτακτο της περιπτώσεως και αντιστρόφως.

Αυτό θα διευκολύνει μια μεγάλη μερίδα επιβατών του νησιού μας να εξυπηρετηθούν στις δυσμενείς πολλές φορές καιρικές και ημερήσιες συνθήκες.

Δεύτερον, δρομολόγηση των πλοίων στο λιμάνι της Χίου καθ' όλο το διάστημα της μη λειτουργίας του αεροδρομίου, κάθε ημέρα και κυρίως την ημέρα Τρίτη που το αεροδρόμιο της Μυτιλήνης δεν θα λειτουργεί.

Και τρίτον, εάν είναι δυνατόν, να υπάρξει και μια δρομολόγηση ενός πλοίου από τα ανατολικά λιμάνια του λεκανοπεδίου της Αττικής, Ραφήνα ή το Λαύριο, προς το λιμάνι των Μεστών, ώστε σε συντομότερο, σε βραχύτερο χρονικό διάστημα να εξυπηρετούνται οι άνθρωποι που θα έρθουν στον τόπο μας.

Τα αιτήματα αυτά ακούγονται από το στόμα ενός κληρικού την μια τέτοια ώρα, γιατί δεν αποτελούν κατ' εμέ ούτε κοινωνικά ούτε πολιτικά αιτήματα. Αποτελούν εθνικά αιτήματα.

Είπα στο κήρυγμά μου, ήσασταν στον νάρθηκα και το επανέλαβα όταν μίλησα και στον κυρίως ναό, ότι εμείς οι ναυτικές οικογένειες και η Χίος είναι μια ξεχωριστή ναυτική οικογένεια, είμαστε που βάλαμε το χέρι μας για την έκβαση του νικηφόρου για τον ελεύθερο κόσμο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Έχει υποχρέωση λοιπόν το Υπουργείο Ναυτιλίας σε αυτή την καρδιά της παγκόσμιας ναυτοσύνης που λέγεται Χίος και που αιμοδοτεί την ελληνική, την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια ναυτοσύνη, να στραφεί και να φροντίσει την εκπλήρωση αυτών των αιτημάτων.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι γνωρίζω, έχει ειπωθεί από πολλούς, ότι το διάστημα για να ολοκληρωθούν αυτά είναι βραχύ. Μα είπα προοιμιακά ότι βραχύ ήταν και το διάστημα της εξαγγελίας της διακοπής των δρομολογίων.

Όπως λοιπόν η πολιτεία θέλει εμείς να δεχτούμε την εντός βραχέως διαστήματος μη λειτουργία του αεροδρομίου, να αναλάβει και η πολιτεία αμέσως, κατ' εξαίρεση και εκτάκτως, να δρομολογήσει αυτά τα οποία λέμε.

Δεύτερον, να μην ξεχνούμε ότι η ζωή της Χίου, και το λέω ως πατέρας των Χίων και δικός σας είμαι, αλλά και οι Χιώτες είναι παιδιά μου και πρώτα είναι οι Χιώτες παιδιά μου, ως πατέρας των Χίων, θέλω να σας πω ότι δεν είναι το πρώτο μέλημα του λαού μας ο τουρισμός. Υπάρχουν οι κάτοικοι του νησιού μας.

Εμένα ως επίσκοπο με ενδιαφέρουν οι Χιώτες που κατοικούν στο νησί. Με ενδιαφέρουν οι φοιτητές που είναι στην Αθήνα και πρέπει να έρθουν να κάνουν Χριστούγεννα τον πατέρα τους και τη μάνα τους.

Με ενδιαφέρουν τα παιδιά που σπουδάζουν στο Πανεπιστήμιο και στην Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού της Χίου και θέλουν να φύγουν να πάνε στην Αθήνα στο Μοσχάτο για να κάνουν με τον πατέρα τους και με τη μάνα τους Χριστούγεννα.

Με ενδιαφέρουν οι άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων που θα πάρουν τις άδειές τους και πρέπει να πάνε και εκείνοι τα Χριστούγεννα να κάνουν διακοπές με τις οικογένειές τους.

Και κυρίως με ενδιαφέρουν οι ασθενείς που πρέπει να κάνουν αυτά τα σύντομα ταξίδια στην Αθήνα για να εξυπηρετηθούν.

Η μη λειτουργία αερο- ή μη διακοπή οποιασδήποτε αεροπορικής επικοινωνίας με τη Χίο, με τον τρόπο που τρόπο τον έμμεσο που έθιξα και πολλές φορές το περιορισμένο των πλοίων στο λιμάνι ή και πολλές φορές λόγω κακοκαιρίας τη διακοπή.

Λόγω απαγορευτικού των πλόων, καταλαβαίνετε ότι δημιουργεί προβλήματα, τα οποία θίγουν και την καρδιά και το συναίσθημα των ανθρώπων που βρίσκονται εδώ πάνω και οι οποίοι στέκονται για να μπορεί η πατρίδα μας στην πρωτεύουσα να ασκεί ελεύθερα τα διπλωματικά της καθήκοντα.

Εμείς εδώ στεκόμαστε, αποτελούμε το ανάχωμα στον εξ ανατολών εχθρό.

Εμείς είμαστε το καλώδιο το μεγάλο. Ωραία τα καλώδια, και θέλω να μπουν τα καλώδια στη Μεσόγειο και στα χωρικά μας ύδατα, αλλά εμείς είμαστε το ζωντανό καλώδιο που το χρειάζεται η πατρίδα μας περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Σας παρακαλώ καταρχάς να μεταφέρετε όλα αυτά στην ηγεσία του Υπουργείου και επί προσωπικού να πείτε στον κύριο Υπουργό να θυμηθεί, δεδομένου ότι η μητέρα

του ήταν καθηγήτριά μας στο μάθημα της Λατινικής Φιλολογίας στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, ότι η πτυχιακή μου εργασία ήταν “Η θάλασσα στην Ιλιάδα του Βιργιλίου”.

Από τότε λοιπόν με τους ανθρώπους της θάλασσας, με τους νησιώτες, είχα μια συναισθηματική σύνδεση και δεν μπορώ να αφήσω τους ανθρώπους αυτούς που τόσο ταλανίζονται και ταλαιπωρούνται, ιδιαίτερα το χειμώνα, να θεωρηθούν ότι είναι απορφανισμένα παιδιά της πατρίδος μας.

Επάνω στα βουνά της βορείου Ηπείρου, μεταξύ άλλων, υπάρχουν και Χιώτικα πόδια και Χιώτικα χέρια.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, αλλά και απαιτώ να μεταφέρετε.»

Πηγή: politischios.gr